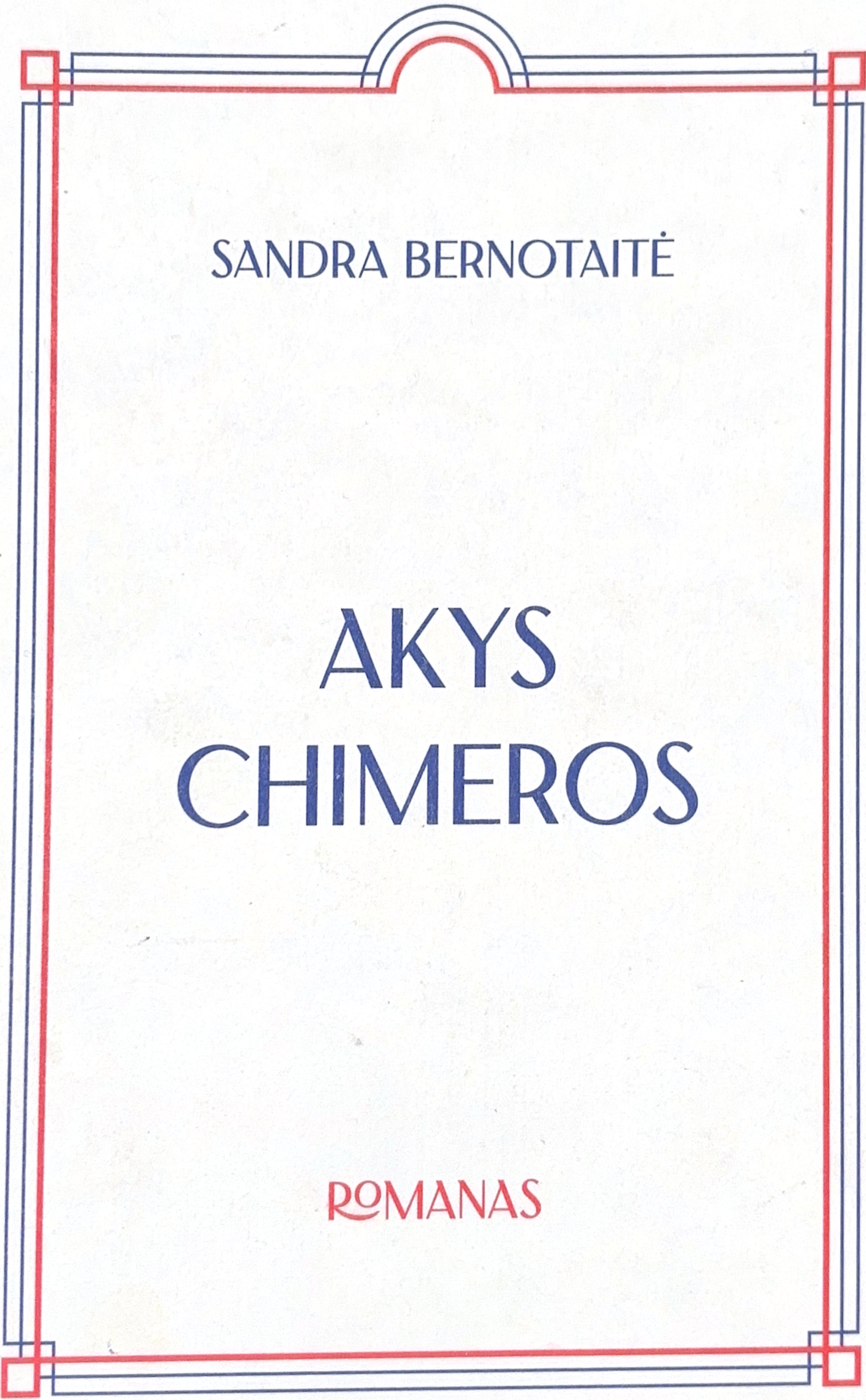

SANDRA BERNOTAITĖ

AKYS
CHIMEROS

ROMANAS

pokariniai romanistai, batalistai ir marinistai, ižymūs kritikai, filosofai, akademijos nariai, telegramų agentūros redaktoriai, draugijų steigėjai, apysakininkai ir dramaturgai, garsūs feljetonistai, rašytojų profsajungos nariai, generalinės sekretorės, literatai, humoristai ir satyrikai, žymiausi reportažų meistrai, leidyklų direktoriai, eseistai, literatūros agentūrų vedėjai, kaip minėjom, kas su žmonomis, o kas ir be žmonių. Visi tie garbūs asmenys dabar virto pro duris išbalę, šlapi tarytum varškė, iš sūrmaišio kratoma.

Atvykę į Kauną vakar – pirmadienį, liepos 24-ąją, – rytiniu (devynios dvidešimt) Varšuvos traukiniu, lenkų rašytojai ketino išbūti Lietuvoje devynias dienas. Viešnagės metu planavo apžiūrėti Kauną ir jo apylinkes, pamatyti Suvalkiją ir Žemaitiją, pasidžiaugti Palanga ir Šventaja, aplankyti darbo talkos stovyklas ir našlaičių vaikų prieglaudą, Raudoną, Veliuoną, Kulautuvą, Birštoną, Punią, Veisiejus, Alytų, Marijampolę ir kitas vietas, pagal kruopščiai parengtą visko pilną programą.

Moteriai su praeitimi dingtelėjo, kad galėtų ramiausiai pasukti link Karo muziejaus ir pabėgti iš čia. Praleistų dieną ant Santakos smėliuko... Arba iš pradžių užliptų paslampinėt po Žaliakalnį, kol oras dar neįkaito galvažudiškai, išgertų kavos pas „Konradą“. Tokiu planu susigundžiusi nė nepajuto,